No. 1758 Zaterdag 8 September 1917. 34ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

De Pauselijke Nota.

Sedert het begin van Ons Pontificaat hebben de verschrikkingen van een vreeselijken oorlog zich ontketend over Europa.

Steeds hebben Wij getracht voor alles Ons te houden aan de volgende drie grondbeginselen:

1o. Stricte neutraliteit ten opzichte van alle oorlogvoerenden, zooals het plicht is van den Vader van allen, die al zijn kinderen oprecht liefheeft met dezelfde liefde.

2o. Te trachten zooveel mogelijk goed te doen zonder onderscheid van persoon, nationaliteit of godsdienst, gelijk de algemeene wet van liefde, door Christus gepredikt, oplegt aan het hoogste geestelijk gezag.

3o. Ten slotte verplicht Onze Onze zending des vredes niets na te laten, voor zoover het in onze macht is, om een einde te maken aan deze algemeene ramp. Wij hebben daarom steeds getracht Volken en Regeerders meer gematigde gevoelens bij te brengen, die het sluiten van een rechtvaardigen en gematigden vrede mogelijk maken.

Al wie Ons werken heeft gadegeslagen gedurende de drie droeve oorlogsjaren, die thans zijn verstreken, zal moeten erkennen, dat Wij trouw zijn gebleven aan Onze stricte neutraliteit en Ons streven om zooveel mogelijk goed te doen.

Wij hielden niet op de volkeren te vermanen en de broeders, die Ons vijandig waren terug te roepen tot de broederlijke liefde, ofschoon wat Wij op dit punt deden niet voor publiciteit bestemd is.

Op het einde van het eerste oorlogsjaar richtten Wij krachtige vermaningen tot de oorlogvoerende volken, en wezen Wij den weg aan om te geraken tot een eervollen vrede voor allen. Ongelukkigerwijze werd deze oproep niet beantwoord, en de oorlog bleef nog twee volle jaren voortduren met al zijn wreedheden. Steeds werd de krijg gruwelijker en breidde hij zich uit over land, over zee, in de lucht. Verwoesting en dood vielen over onbeschermde steden, vreedzame dorpen en onschuldige menschen.

Men kan zich voorstellen, hoe het lijden van allen zal toenemen, zoo deze drie bloedjaren nog moeten gevolgd worden door andere maanden en jaren van krijg.

Moet van de beschaafde wereld dan niets overblijven dan een doodenveld en het glorierijk Europa, door algemeenen waanzin aangegrepen, verder voortijlen naar eigen ondergang, veroorzaakt door zelfmoord?

In dezen hachelijken toestand, door nog vreeslijker dingen ernstig bedreigd, verheffen Wij opnieuw de stem en roepen om vrede. Wij beoogen geen politiek voordeel, Wij handelen niet op aandringen van een der oorlogvoerende partijen, maar gevoelen Ons alleen bezield door het gevoel van Onzen verheven plicht als Algemeene Vader der Geloovigen, en door Onze liefde voor al Onze zonen, die naar den vrede zuchten, vurig verlangen naar Onze tusschenkomst en een enkel woord van vrede vragen. Gedreven door een gevoel van menschelijke redelijkheid herhalen Wij onzen oproep tot vrede en richten Ons tot allen, die het lot der volkeren in hunne handen dragen.

Om echter niet in algemeene termen te spreken, zooals Wij meenden, om de omstandigheden, te moeten doen bij vroegere gelegenheid, willen Wij ditmaal duidelijke en uitvoerbare voorstellen doen, de oorlogvoerende Mogendheden uitnoodigend met elkander over de hierna volgende punten in overleg te willen treden, opdat deze punten als algemeene grondslag voor een rechtvaardigen en duurzamen vrede kunnen dienen, hun verder overlatende ze nader te overwegen en te ontwikkelen.

Allereerst moet de zedelijke kracht van het recht in de plaats treden van het ruw wapengeweld.

Een rechtvaardige vrede zal hiervan het gevolg zijn bij gelijktijdige algemeene ontwapening, overeenkomstig de regelen en waarborgen, die zullen worden vastgesteld, na de noodige maatregelen getroffen te hebben om de algemeene rust in elken Staat te handhaven.

In plaats van de legers moet een scheidsgerecht worden ingesteld met vreedzame actiesfeer, overeenkomstig de regelen en de straffen vastgesteld en opgelegd voor Staten, die zich verzetten hun onderling geschil aan het scheidsgerecht te onderwerpen en zijn beslissingen te aanvaarden.

Als het Recht maar eenmaal zegeviert, zullen alle moeilijkheden die aan het onderling verkeer tusschen de volken in den weg staan wel verdwijnen. Eerst dan zal de ware algemeene vrijheid der zeeën ten volle zijn gewaarborgd, waardoor talrijke aanleidingen tot conflicten worden weggenomen en aan alle volken nieuwe bronnen van voorspoed en vooruitgang worden geopend.

Wat het herstel van schade en de oorlogskosten betreft, zien Wij geen ander middel om de moeilijkheid op te lossen dan een wederkeerig vol ledig afzien daarvan. Dit voorstel vindt zijn rechtvaardiging in het algemeen groote voordeel van de ontwapening. Te meer daar een voortzetting van deze menschenslachting, alleen om economische redenen, toch niemand goed zal keuren. Mochten er in sommige gevallen bizondere redenen bestaan, dan kan men overeenkomstig recht en billijkheid daarover spreken, maar deze vreedzame onderhandeling kan slechts met vrucht gehouden worden, als de thans bezette landstreken worden ontruimd en teruggegeven.

Dit beteekent derhalve voor Duitschland: Ontruiming van België, en de waarborg van deszelfs algeheele onafhankelijkheid, zoowel in politieken, als in economischen en militairen zin. Vervolgens de ontruiming van het Fransche grondgebied.

Voor de overige oorlogvoerenden beteekent het de teruggave der Kolonies aan Duitschland.

Wat de bestaande moeilijkheden over een bepaald stuk grondgebied betreft, zooals bijvoorbeeld de hangende geschillen tusschen Italië en Oostenrijk, of tusschen Frankrijk en Duitschland, zijn er redenen te over om te verwachten, dat deze moeilijkheden met het oog op de onberekenbaar groote voordeelen, die zullen voortvloeien uit een duurzamen vrede en de algemeene ontwapening, in verzoenenden geest zullen worden bijgelegd.

De verlangens der volken in aanmerking nemende, zooals Wij reeds vroeger zeiden, de bizondere belangen en het algemeen welzijn van de geheele menschheid, moet dezelfde geest van billijkheid en recht worden betracht bij het onderzoek van de overige moeilijkheden over grondgebied of politieke verhouding, in het bizonder voor wat betreft de Balkanstaten, Armenië en het grondgebied dat vroeger tot het Koninkrijk Polen behoorde, welks nobele geschiedenis en traditie, evenals deszelfs lijden aller sympathie verdienen.

Deze zijn de voornaamste grondslagen waarop de toekomstige reorganisatie der volken, volgens Onze meening, kan worden opgebouwd. Zij moeten dienen om in de toekomst herhaling van ergerlijke conflicten onmogelijk te maken, maar tevens ook als voorbereiding van de oplossing der economische moeilijkheden, die van zulk een groot belang zijn voor de oorlogvoerende Mogendheden.

Derhalve aan U, die het lot der Volkeren bestuurt, deze voorstellen voorleggend, koesteren Wij de hoop, dat ze zullen worden aangenomen en zij aldus het einde van den oorlog mogen verhaasten.

Geheel de wereld erkent, dat van beide zijden aan de eer der wapenen werd voldaan. Geeft derhalve gehoor aan onze smeekingen. Aanvaardt de broederlijke uitnoodiging, welke Wij U doen in naam van Onzen Goddelijken Verlosser, den Vorst des Vredes. Voor God en de menschen overweegt Uwe groote verantwoordelijkheid. Van Uwe beslissing hangt de rust en het geluk af van ontelbare families, het leven van duizende jonge mannen, in één woord, het geluk van het volk over welks wel zijn Gij verplicht zijt te waken.

Dat God U een beslissing overeenkomstig zijn H. Wil ingeve. Dat God U onder dankbare toejuiching van het nageslacht verleene den schitterenden eerenaam van Vredestichter.

Wij van Onzen kant, op het innigst vereenigd in gebed en boete met alle vrome zielen, die verzuchten naar den Vrede, Wij bidden over U af het licht van den H. Geest en zijne inspraak

(get.) BENEDICTUS.

Gegeven op het Vaticaan, den 1en Augustus 1917.

Wilsopvoeding.

II.

Zijn de kinderen nog klein, dan is het dwaas om veel met hen te redeneeren: men leert hun eenvoudig de ethische beginselen en eischt eenvoudig van hen wat men voor hen goed en nuttig oordeelt, en helpt daarbij door straf of belooning. En bij deze stelling om kleinere kinderen eenvoudig botweg goede gewoonten te leeren, sta ik niet alleen, steun zelfs niet op de eerste plaats op een Katholiek, maar op den Pragmatist WILLIAM JAMES, een der paedagogen van Amerika. En mij lijkt dat zoo redelijk mogelijk. Zelf niet in staat om te denken, denkt de opvoeder voor hen — van nature geneigd tot het kwade, dwingt de opvoeder hen tot het goede, opdat zij, eenmaal in staat om te oordeelen, niet moeten beginnen met ingewortelde slechte gewoonten uit te roeien, maar integendeel voor hun verdere ontwikkeling vermogens hebben, die door oefening, al reeds van zelf naar het goede gaan.

De eigenlijke leidende, helpende taak begint dan ook eerst op wat lateren leeftijd: 14, 15 jaar. Zij is dubbel: de opvoeder zal heel het schoolleven gebruiken voor wilsontwikkeling (collectieve opvoeding) en waar noodig nog afzonderlijk een kind met woord en daad bijstaan (individueele opvoeding). En nu valt het waarschijnlijk menigeen op, dat ik de collectieve opvoeding zooveel hooger en voornamer denk dan de individueele. Och! het leven, waarvoor de opvoeding het kind toch moet gereedmaken, is helaas ook niet individueel, en uit mijn negenjarige ondervinding weet ik, dat FÖRSTER's woord waar is: dat de minst-individueele opvoeding dikwijls de meest individueele is.

Heel het schoolleven moet dus gebruikt worden tot wilsontwikkeling: studie, spel, klas, orde, alles. Het moet als een groot gymnastieklokaal zijn met zijn orde- en vrije oefeningen, zijn bruggen en ringen en rekstokken en gewichten, maar die allen bestemd zijn voor één doel: het lichaam sterk en lenig te maken; zoo het schoolleven den wil.

Twee ideeën moeten daarom in dien tijd, klaar en scherp, aan de kinderen worden bijgebracht: 1o. niemand kan zonen wil sterk maken dan we zelf, 2o. straf en belooning zijn niet middeleeuwsch, niet verlagend, maar ook van onzen tijd, omdat zij op de menschelijke natuur berusten en in de samenleving onmisbaar zijn.

Het eerste is evident: want zooals een gymnast alle oefeningen door zijn leermeester voorgeschreven, kan doen zonder zijn spieren er goed bij te gebruiken en zonder er dus eigenlijk van te profiteeren; zoo kan een kind het schoolleven doormaken zonder voor zijn wilsontwikkeling iets te doen. Als een kind zich passief verzettend, nooit willens zich overwint, nooit bewust zich tot iets moeilijks dwingt; alleen uit vrees voor de straf en onder het oog van den opvoeder zoowat studeert, of orde en stilzwijgen zoo ongeveer onderhoudt; alleen een spel speelt als het zin heeft en dan nog uitsluitend voor eigen genoegen, zonder om het spel en de medespelers zich eenigszins te bekommeren, dan gaat heel de wils gymnastiek, die het schoolleven biedt, voor zulk een kind verloren, dan treedt het de wereld in zonder eenig plichtbesef, zonder eenige zelfstandigheid, zonder eenige wilskracht. En daarom is het zoo noodig een jongen, een meisje van de grootheid en het nut der wilskracht te overtuigen, hun de hooge beteekenis ervan in de werkelijk-groote mannen en vrouwen van de geschiedenis te laten zien, en hen er op te wijzen dat het slechts aan hen zelf ligt mannen, vrouwen van karakter te worden.

En zoo diep is een PAYOT (Education de la Volonté) van den dwingenden invloed vooral van het voorbeeld overtuigd, dat hij ons Katholieken onze heiligenlevens benijdt en voorstelt een dergelijk werk van niet-katholieke groote mannen voor de jeugd samen te stellen.

En nu lijkt het mij geschikt om zonder voor elke maatregel of bevel het „waarom" aan de kinderen te openbaren, nu en dan een of ander punt van de dagorde eens nader voor hen uiteen te zetten. Nemen wij, omdat het zoo moeilijk is voor de jeugd en toch zoo weinig geteld wordt: het stilzwijgen. Een hollandsche jongen, een hollandsch meisje vindt 't voorgeschreven stilzwijgen „onzin", „kinderachtig", „bespottelijk", „zij begrijpen absoluut niet waarom zij met die flauwiteit worden lastig gevallen". Maar leg ik hun uit, dat er voor een werk van eenige beteekenis een zekere rust en stilte, een zekere verzameling van zielskrachten noodig is en dat die juist door het zwijgen worden verkregen, dan daagt hun toch alvast het idee, dat dat stilzwijgen zoo maar niet klakkeloos geëischt wordt, doch wel degelijk zijn doel en beteekenis heeft. Ga ik dan verder en zeg hun, dat het later gebeuren zal dat een of ander pikant geheim hun op de lippen zal branden, maar zij het aan zich zelf en anderen verschuldigd zullen zijn, geen woord over hun lippen te laten komen, dat zij misschien in gevaar kunnen komen hun geluk, hun carrière op één woord te zetten, dat zij niet spreken mogen, en dat nu juist dat stilzwijgen op school hun voorgeschreven is om het meesterschap over hun tong, en wilskracht zich eigen te maken, in zulke omstandigheden gevorderd, dan, ik weet, het zeker, ik weet het uit ondervinding, zullen de meesten hun terminologie wel wat veranderen, zullen er verschillenden zijn, die zullen beproeven het dieper ingeziene in praktijk te brengen.

Voor ons katholieken kan dat alles nog versterkt worden door het woord van den H. JACOBUS te verklaren: Die niet misdoet met de tong, hij is een volmaakt man.

En hoe gemakkelijk — om op de tweede groote idee te komen — is het, om aan dergelijke beschouwingen een uitlegging over de beteekenis van straf en belooning aan te knoopen. Voor ons katholieken, die de ethische waarde ervan erkennen, is dat volstrekt niet moeilijk. Maar van welken godsdienst of levensbeschouwing men ook is, dat weet ieder, dat elk vergrijp tegen eigen geweten, burgerlijke beleefdheid, burgerlijke plicht of wet zijn straf met zich brengt. Handel ik tegen mijn overtuiging, tegen het geweten dan volgt onverbiddelijk ontevredenheid, onrust, onvoldaanheid op die daad; gedraag ik mij bij menschen van mijn stand onbeleefd, dan sluiten zij mij uit buiten hun kring; misdoe ik tegen de wet, dan volgt boete of gevangenis. En wil nu de school een voorbereiding is voor het leven, kan zij toch onmogelijk het element, dat later zoo overheerscht, buiten rekening en gebruik laten. Zeker het zou een ideaal zijn, als alle menschen, zuiver om de deugd zelve, uit hoogere motieven de deugd beoefenden, maar idealen zijn nu eenmaal onbereikbaar, en zooals de ondervinding van 20 eeuwen bewijst, ook dit ideaal. En daarom handelt de opvoeder, die kalm en met overleg straft, geheel volgens het gezond verstand, de gezonde paedagogie, en bewijst het kind een weldaad, daar hij door zijn kleine straffen het tracht te behoeden voor groote in later leven, die het misschien voor goed zouden neerhalen en breken.

En zoo is het ook met beloonningen. Wie kent niet de moeilijkheden: als aankweeken van zelfzucht, opwekken van jaloezie etc. die daartegen gemaakt worden: maar die opvoedkunde is dan toch wel buitengewoon gebrekkig, die niet in staat is, dien slechten invloed, als hij zich vertoont, te neutraliseeren. Het leven is nu eenmaal niet anders: zal later een minderbegaafde, minder rijke geen jaloezie moeten neerkampen? En is het dan niet goed dat hij dat op school heeft geleerd?

Als heel de school: studie, orde en spel gebruikt werden tot wilsopvoeding, zouden wij dan langzamerhand niet meer menschen van karakter krijgen, meer Hollanders van karakter, want, naar mijn meening, zou heel onze opvoeding meer beheerscht worden door de leidende idee, het vormen en versterken der „persoonlijke vrijheid". Dat zou het nationale kenmerk onzer hollandsche opvoeding moeten zijn.

De Javapost v. H.

De Kanseliers-wisseling in Duitschland.

Het aftreden van den heer Von Bethmann Hollweg als rijkskanselier en Pruisisch minister-president is ten slotte toch nog vrij onverwacht gekomen, terwijl zijn vervanging in beide functies door een voor de buitenwereld tamelijk onbekende persoonlijkheid als een verrassing heeft gewerkt. De nieuwe kanselier en eerste minister is wel geen vreemdeling in de politiek; hij droeg reeds den ministerieëlen rok en was met belangrijke functies bekleed; maar dat hij geroepen zou worden om in dezen tijd den hoogsten en meest verantwoordelijken post te aanvaarden, daaraan hadden blijkbaar slechts zeer weinigen gedacht. En die post is in deze dagen zwaarder dan ooit; want het Duitsche Rijk, naar alle teekenen te oordeelen, staat op een keerpunt in zijn geschiedenis en ziet zich geplaatst voor het nemen van beslissingen, welke niet slechts voor zijn binnenlandsche, maar ook voor zijn binnenlandsche politiek van het hoogste belang zijn. *)

---

*) De nieuwbenoemde is de *zesde* kanselier, sinds de instelling dier waardigheid in 1871. Achtereenvolgens bekleedden vóór hem dit ambt: prins Bismarck (tot 1890) Von Caprivi, Von Hohenlohe, Von Bülow, Von Bethmann Hollweg. Zij hebben dus allen onder den tegenwoordigen Keizer gediend. Michaelis is de eerste burgerlijke, nietadellijke, rijkskanselier.

Gedurende acht jaren heeft Von Bethmann Hollweg de leiding der Duitsche staatkunde gevoerd, en van die acht waren drie er oorlogsjaren. Hij stond aan het roer, toen de brand uitbrak, en het scheen wel, dat, zoolang de strijd duren zou, hij aan zijn ambt verbonden zou blijven. In de andere oorlogvoeren de Staten, in de meeste en de grootste althans, waren sinds langer of korter tijd ministerieele wisselingen voorgekomen. Oostenrijk, Engeland, Rusland, Frankrijk, Italië hadden achtereenvolgens de mannen zien heengaan, die bij het uitbreken der vijandelijkheden de eerste plaats innamen. De crisissen en persoonswisselingen hadden zich zelf vermenigvuldigd. In Duitschland waren ook wel eenige veranderingen voorgekomen, was o. a. Von Jagow opgevolgd door Zimmermann; maar de rijkskanselier bleef gehandhaafd op zijn post en zijn positie leek tot vóór betrekkelijk korten tijd ongeschokt en niet te schokken.

Was hij dan zulk een sterke persoonlijkheid? Die getuigenis zal de Geschiedenis hem bezwaarlijk kunnen uitreiken. Hij was zeer zeker geen Bismarck, en hij bezat ook niet de gladde, diplomatieke „gewandtheit" van zijn onmiddellijke voorganger von Bülow. Dat hij zich desondanks gedurende een achttal jaren heeft kunnen staande houden, bewijst echter, dat hij over zekere bekwaamheden en eigenschappen beschikte, die hem voor zijn hooge waardigheid geschikt deden achten. Hij was eigenlijk een middenman. Scherpe conflicten met de partijen zocht hij niet, of trachtte hij zooveel mogelijk uit den weg te gaan. Hij scheen meer contemplatief en philosophisch, dan aggressief en strijdlustig te zijn aangelegd, zich meer te laten drijven, dan zelf te drijven, en daarbij maakte zijn optreden veelal den indruk van door oprechtheid en welmeenende bedoelingen te zijn ingegeven, ook dan, wanneer hij de plank ver mis sloeg. Intusschen had hij voortdurend rekening te houden met den machtigen invloed der partij van jonkers, agrariers, militaristen, groot-industrieelen en wie verder tot hun groep of kring mochten behooren, een invloed waartegen alleen de geweldige figuur van den eersten rijkskanselier volkomen opgewassen bleek. Het is dan ook allezins waarschijnlijk, dat voor meer dan één handeling uit zijn kanseliersloopbaan hij in werkelijkheid minder verantwoordelijkheid draagt, dan officiëel het geval is, terwijl de gebeurtenissen van 1914 ook hem in zekeren zin schijnen te hebben verrast. Wat omtrent zijn laatste onderhoud met den Britschen gezant, toen deze hem van de dreigende Engelsche oorlogsverklaring mededeeling kwam doen, verluidde, kan hierop wijzen. Ook zal het wel niet dikwijls voorkomen, dat een staatsman openlijk verklaart, dat zijn land het volkenrecht heeft geschonden, gelijk Von Bethmann Hollweg deed ten aanzien van den inval in België, of dat een oud tractaat wordt gequalificeerd op een wijze, als door hem geschiedde.

Intusschen, niet daaraan is zijn val toe te schrijven, — althans zoo lijkt het. En ook mag men veronderstellen, dat Von Bethmann Hollweg verre van vijandig stond tegenover de vredesbeweging, welke in Duitschland, zoo goed als elders, aldoor krachtiger wordt. Duitschland heeft thans vooral behoefte aan een *sterke* persoonlijkheid, eensdeels om leiding te geven aan de veranderde of zich veranderende toestanden in het binnenland, andersdeels, om het pad te effenen voor den vurig verlangden vrede. De afgetreden kanselier heeft, wat de binnenlandsche staatkunde betreft, een belangrijken stap gedaan in de richting van democratiseering door mede te werken aan de uitvoering van het Rijksdag-kiesrecht (algemeen, rechtstreeksch en geheim) voor den Pruisischen Landdag. Ook ten aanzien der inwendige Rijkspolitiek scheen hij bereid aan de Volksvertegenwoordiging meer invloed en recht van meespreken te verzekeren. Scheen hij bereid, zeggen wij, want het is nog niet volkomen duidelijk wat de eigenlijke reden is van zijn ontslag, noch welke koers door den man, die hem vervangen gaat, zal worden gevolgd. De berichten hieromtrent loopen uiteen, zijn tegenstrijdig en de beschouwingen in de pers geven evenmin houvast. Terwijl eenerzijds wordt beweerd, dat de benoeming van dr. Michaelis de jonkerpartij en haren aanhang welgevallig is en een zwenking in conservatieve richting beteekent, verluidt van den anderen kant, dat de nieuwe kanselier bij de reactionnairen, annexionisten en al-Duitschers geenszins in een goed blaadje staat, en dat hij in zijn vroegere functie reeds tegenover de conservatieven heeft getoond, dat hij met kracht weet door te zetten, wat hij wil.

De toekomst zal leeren, wie en wat de nieuwe leider der Duitsche en Pruisische politiek is. En wel de nááste toekomst. Immers, de heer Michaëlis ziet zich terstond voor de ontwarring en oplossing van zeer dringende, zeer brandende vraagstukken geplaatst. Dat hij de democratische kiesrecht-hervorming, welke reeds is toegestaan, zal kunnen of willen stuiten in haar uitvoering, is niet waarschijnlijk. Meer gegrond lijkt het vermoeden, dat zijn benoeming de voortzetting en verdere uitwerking beduidt van hetgeen onder Von Bethmann Hollweg begonnen is en dat het aftreden van dezen laatste — den kanselier, die den oorlog verklaarde — tevens beoogt het herstel van den vrede te *vergemakkelijken*. Dr. Michaëlis heeft geen oude plunje, hij staat als nieuwe man veel vrijer dan zijn voorganger en behoeft niet angstvallig naar links of rechts of het verleden te zien. Indien hij in werkelijkheid de kracht en den moed bezit om den reactionnairen en allen, die aan hun zijde staan, het hoofd te bieden, dan mogen van zijn aftreden goede verwachtingen worden gekoesterd, en kan dit optreden het begin van een nieuw tijdperk beteekenen. Hij zal daarbij èn wat de democratiseering der rijks-instellingen èn wat de bevordering der vredesidee betreft, terstond steun kunnen vinden bij de meerderheid van den Rijksdag, een steun, die nog meer waarde voor hem moet hebben, wanneer hij let op de democratische evolutie en pacifistische beweging, waarvan, onder aanmoediging van den jongen Keizer, Oostenrijk steeds meer het tooneel wordt.

Den besten naam kan hij zich in de Geschiedenis verzekeren door boven alles zich te beijveren, om Duitschland's Vredes-kanselier te worden, en het woord van zijn voorganger: „vrije baan voor alle geschikten" onder elk opzicht tot werkelijkheid te maken, — ook ten aanzien der vele millioenen katholieken, die het Rijk telt.

Het Centrum.

Vrede door overeenkomst.

Een door een aantal parlementsleden en personen van verschillende politieke richting te Weenen samengeroepen vergadering, welke ook door staatslieden, leden van het Heerenhuis, en afgevaardigde universiteits professoren werd bijgewoond, nam met algemeene stemmen een motie aan betreffende de oorlogsdoeleinden waarin wordt geëischt, dat de Oostenrijksche-Hongaarsche regeering, welke zich het eerst van allen voor de formule van een vrede door overeenkomst verklaarde, op dat standpunt blijft staan, daar slechts een vrede die bij geen der strijdende partijen een gevoel van nederlaag en vernedering achterlaat, duurzaam kan zijn en een grondslag kan vormen, waarop de organisatie der wereld als cultuurgemeenschap kan worden opgebouwd en waarop alleen een economisch herstel der Staten mogelijk is.

Vervolgens verklaarde de vergadering zich voor een vernieuwing van Oostenrijk op den grondslag van de ware democratie en de ware rechtsgelijkheid.

In den Duitschen Rijksdag is ook een meerderheid ontstaan voor de volgende resolutie:

„Evenals op den 4en Augustus 1914 geldt voor het Duitsche volk, ook op den drempel van het vierde oorlogsjaar, het woord van de troonrede: „Ons drijft geen zucht naar veroveringen". Ter verdediging van zijn vrijheid en zelfstandigheid en van zijn territoriaal bezit, heeft Duitschland de wapens opgenomen. *De Rijksdag streeft naar een „verständigungs"-vrede en naar een duurzame verzoening der volkeren.* Met zulk een vrede zijn afgedwongen gebied en politieke, economische of financiëele overweldiging onvereenigbaar.

De Rijksdag wijst ook alle plannen van de hand, die streven naar een economische afsluiting en vijandelijkheden der volkeren na den oorlog. De vrijheid der zeeën moet verzekerd worden. Alleen de economische vrede zal de vriendschappelijke samenleving der volkeren mogelijk maken. De Rijksdag zal de internationale rechtsorganisatie met energie bevorderen.

Zoolang echter de vijandelijke regeeringen op zulk 'n vrede niet ingaan, zoolang Duitschland en zijn bondgenooten met veroveringen en overweldigingen worden bedreigd, zal het Duitsche volk als één man staan, uithouden en strijden tot zijn recht en het recht van zijn bondgenooten, zijn leven en zijn ontwikkeling verzekerd zijn. In zijn eenheid is het Duitsche volk niet te overwinnen. De Rijksdag weet, dat deze proclamatie de instemming heeft van de mannen, die heldhaftig het vaderland verdedigen. Onvergankelijke dank is hun verzekerd."

Revolutie in Duitschland.

Een corr. van de *Matin* vroeg den Zweedschen staatman Branting, den eigenlijken leider der conferentie te Stockholm, of hij een rechtvaardigen en duurzamen vrede mogelijk achtte met de tegenwoordige Duitsche regeering.

Daarop antwoordde de Zweedsche leider beslist:

„Neen, ik ben overtuigd van het tegendeel. De vrede is slechts mogelijk, als de Duitsche regeerders worden ten val gebracht; maar er is een absolute omkeer noodig, de afschaffing van het geheele régime, en niet een enkele wisselingen van personen.

Toen de *Matin*-corr. ten slotte vroeg: „Hoe denkt u zich, dat de heilzame verandering zal plaats hebben? Door uitwendige of inwendige middelen? Door de wapenen der geallieerden of dank zij eene revolutie?" was Branting's antwoord:

„Ik beschouw de revolutie als een veel doelmatiger en sneller middel. Het is dus van eene revolutie in Duitschland, dat ik de verandering verwacht, want het verkrijgen der absolute overmacht der wapenen zal, naar mijn inzien, veel langer tijd vorderen."

En zulk een „revolutie" behoeft niet te kras worden opgevat.

De *Manchester Guardian* schreef dezer dagen:

„*Het is krankzinnig te spreken van het afzetten van den Keizer* of van een weigering om te onderhandelen met de Hohenzollerns. Maar het wordt nog bijzonder in de aandacht van het Duitsche volk aanbevolen, dat „de wereld in een geheel andere stemming zou staan tegenover een democratisch Duitschland dan tegenover de tegenwoordige Duitsche Regeering."

En de *N. R. Ct.* wijst op een passage in de rede van Lloyd George, die in de telegrammen niet opviel:

Duitschland heeft in 1870-'71 met een ander Frankrijk oorlog gevoerd dan waarmee het vrede heeft gesloten. Daarmee heeft Duitschland bij den vrede niet voldoende rekening gehouden. Het heeft voorwaarden gesteld, die op zijn plaats waren geweest tegen het militaristisch en imperialistisch Frankrijk van Napoleon den Derden, maar die, doorgedreven tegenover het Frankrijk van '71, de kiem van een nieuwen oorlog waren. In deze fouten zal de entente niet vervallen, *indien Duitschland zich onder de democratisch geregeerde naties schaart.*

Er is dus wel degelijk kans, dat een binnenlandsche zwenking in Duitschland als reden of voorwendsel tot toenadering zal worden gebruikt.

Over de leuze „Geen schadevergoedingen en geen annexaties".

Appleton, de secretaris van den Algemeenen Bond van Vakvereenigingen, schrijft in het blad „The Federationalist":

„Het is onmogelijk in geld de waarde aan te geven of zelfs te schatten van de millioenen menschenlevens, opgeofferd aan de eerzucht van de Duitsche militaire kaste, van het zielelijden, van de materieele waarde die zij vernield heeft of van de latere gevolgen van haren strijd om de wereldheerschappij; het staat echter vast, dat zij de wereld verarmd en den zorgenbeker der menschheid tot overloopens toe gevuld heeft.

Het ligt voor de hand, dat het onmogelijk zal zijn, zelfs al is Duitschland totaal verslagen om voldoende schadevergoedigen te eischen voor wat het misdaan heeft en om de materieele hulpbronnen en de kunstschatten, waarover de menschheid vóór Augustus 1914 beschikte, te herstellen, maar het moet niet onmogelijk zijn zulke voorwaarden te stellen, dat Duitschland zoodanig in beslag genomen wordt door het herstel van het begane onrecht, dat het gedurende de tegenwoordige eeuw geen tijd meer zal hebben om te droomen van verdere militaire avonturen of deze voor te bereiden.

De wereld is dit aan zichzelf verschuldigd De aanvaller vrij te laten van alle materieele staffen staat gelijk met hem uit te noodigen tot latere en beter voorbereide aanvallen, en in den tijd tusschen de aanvallen alle zorgen en lasten en schulden te stapelen op hen, die onder den oorlog leden in plaats van op hen, die den oorlog maakten.

Laten wij ons zelf toch niet bedriegen. Als Duitschland wint zal het annexeeren en schadeloosstellingen eischen. De frase „geen schadeloosstellingen en geen annexaties" is een bewonderenswaardig ideaal; als de democratie in de geallieerde landen het echter lichtzinnig aanvaardt, zal zij bezwaard worden met den geheelen last om de huizen en de hulpbronnen van 11 verschillende landen te herstellen. En zij zal tevens aan Duitschland en Oostenrijk, die geen schade hebben geleden, gelegenheid geven krachtig op te treden in den handelsoorlog, die op de beëindiging der militaire operaties zal volgen."

Ingezonden.

Aan de Redactie der Amigoe Oost en West.

In Uw blad van Zaterdag j. l. las ik twee in het Engelsch geschreven stukjes, volgens mijne opinie in nog al gewaagden toon.

Denzelfden avond las ik in „Neerlandia" (het orgaan v. h. algem. Nederlandsch verbond) iets uit onze Oost, namelijk: De motie op 31 Aug. 1916 aangenomen in de vergadering van ingezetenen van Ned. Indië, van alle rassen, sedert te bevoegder plaatse in Nederland aangeboden, luidt:

„Er dreigt direct gevaar.

Wij Minahassa en Ambon stellen ons zelve, onze kinderen en ons geld *onvoorwaardelijk* ter beschikking van Holland. Wij zullen eerst toonen met daden dat wij eventueele politieke rechten hebben verdiend. En zoveel vertrouwen hebben de Minahassa en Ambon in U, Hollanders, dat wij zeer goed weten, dat als wij het verdiend hebben, wij ook van U zullen krijgen de politieke rechten die wij wenschen."

Dat komt van een zoogenaamd onderdrukt ras, dat echter zelf de handen uit de mouwen steekt ter verkrijgen van welvaart. Zulks mag dunkt me wel als tegenhanger der twee bovengenoemde stukjes bekend worden gemaakt in hetzelfde nieuwsblad, opdat het meer algemeen bekend zij, dat het Hollandsch bestuur in verreweg zijn voornaamste koloniën volstrekt niet te licht is bevonden, en den toets der vergelijking met de aangrenzende Engelsche, Fransche, en Amerikaansche (Filipijnen) koloniën meermalen glansrijk heeft doorstaan.

U dankend voor de plaatsruimte.

P. J.

DE OORLOG.

Met spanning zien we uit naar eenig nieuws uit Duitschland. Na het antwoord van President Wilson op de Pauselijke Nota moet Duitschland zich duidelijk en onomwonden uitspreken. Of doorvechten tot het bittere einde, óf aannemelijke voorstellen tot vrede doen. Maar een algeheele politieke omwenteling moet met dit laatste gepaard gaan, anders wordt het toch niet aangenomen.

Naar verluidt zal de eerstvolgende Rijksdag de minimum-voorwaarden van Duitschland bespreken

Oostenrijk is voor den vrede. De nieuwe jonge Keizer Karel heeft het streven naar een eervollen vrede reeds aangekondigd bij zijn troonsbestijging. Vooral Hongarije wil van geen oorlog meer weten.

Het gebrek aan voedsel en de kolennood bij den naderenden winter doen over het algemeen het volk in alle landen sterk naar vrede verlangen

Met doorvechten komt men toch niet verder. Althans niet in de naaste toekomst. Zooals het nu gaat, kan het nog jaren duren. Nergens valt een beslissende slag. Wel wordt er zeer verwoed gestreden, worden heel wat menschenlevens opgeofferd, heel veel lijden veroorzaakt, millioenen iederen dag vermorst, terwijl overal de bevolking verhongert en de maatschappij geheel ontredderd uit haar voegen ligt. Maar een einde aan den oorlog ziet men niet.

De Slag in Vlaanderen duurt voort evenals die aan den Isonzo. Rusland telt voor de Verbondenen niet meer mee. De troepen aan het Rigafront trekken maar steeds terug. Petrograd kon weleens spoedig in handen der Duitschers vallen. Inwendig is het Rijk verdeeld.

Een complot van tegenrevolutie werd dezer dagen ontdekt. De Grootvorsten Michaël en Paulus zijn met hunne echtgenooten gevangen genomen.

Berichten uit de Kolonie.

Zilveren Jubilé.

Heden viert de Eerw. Zuster APPOLONIA haar zilveren professiefeest. Op het oogenblik is de Jubilaresse werkzaam aan de school op Barber, maar HEerw. was gedurende haar twintigjarig verblijf in onze Missie verbonden aan verschillende scholen op Curaçao, Aruba en Bonaire. Het zal haar derhalve niet aan de noodige belangstelling ontbreken. Van harte gaarne voegen wij onze goede wenschen bij de vele welke haar worden aangeboden.

Mejuffr. A. T. v. EXSEL werd 2 Mei 1862 te Esch N. Br. geboren, trad in het klooster te Rosendaal, ontving daar het kloosterkleed 24 Juni 1890 en legde 8 Sept. 1892 hare H. Geloften af. Sinds 15 Maart 1897 is zij werkzaam in de Missie van Curaçao.

De Maïsmolen.

Uit het kwade wordt dikwijls het goede geboren!

Daar, wegens den oorlog, moeilijkheden gevreesd werden bij het verschepen van Maïsmeel en zelfs van maïs uit Amerika, had de Gouverneur op advies der levensmiddelen-voorzieningscommissie onmiddelijk een Maïsmolen besteld. Die molen is verleden week aan 't malen geslagen, gedreven door de stoommachien der stoomwals. Het eerste meel viel wat grof uit en bleek niet al te zuiver. Maar de oorzaak van dit euvel was spoedig ontdekt. De maïs, die ter vermaling was aangeboden, was muf en vuil.

Toen gezorgd werd door de kooplieden, dat goede versche maïs, flink gezuiverd en schoongemaakt, vermalen werd, was het meel goed. Misschien is het volmaakte hiermede nog niet bereikt, maar dat zal wel komen. Al doende leert men.

De maïsmolen is een zeer praktisch ding voor onze Kolonie. Het maïsmeel van buiten ingevoerd, werd verkocht voor 35 cts, en zou later nog wel hooger loopen.

Het hier gemalen maïs moet voor 20 cts verkocht worden en kan later nog goedkooper worden.

Een prachtige uitkomst dus in deze dure tijden.

De bevolking is zeer dankbaar voor deze uiterst praktische maatregel, welke ook na den oorlog nog van dienst kan zijn.

De vraag is nu, of op dergelijke wijze ook niet gezorgd kan worden voor goed tarwemeel. Het brood is tegenwoordig duur en slecht.

Maïs is overal in den omtrek te krijgen, tarwe niet zoo goed. Maar met een weinig navraag komt men ook daar wel achter. Vroeger werd in Merida zeer veel tarwe verbouwd.

Wat een geluk, dat de Kolonie tegenwoordig zulke flinke krachten rijk is, die van alle markten thuis zijn en alles durven aanpakken!

Wie had ooit durven denken, dat onze stoomwals nogeens maïs voor ons zou malen en de zandzuiger den molenaar leveren zou?

Dergelijk flink aanpakken wordt door allen op zeer hoogen prijs gesteld, en dient ten voorbeeld voor anderen.

Boontjes.

Het Amerikaansch Chemisch Onderzoekingbureau op Portorico heeft dato 4 Aug. ll. een waarschuwing gepubliceerd tegen den invoer van boontjes, komende uit Curaçao en Venezuela. Die boontjes zijn schadelijk voor de gezondheid en bevatten o. a. Pruisisch zuur. Een monster werd naar Washington opgezonden tot verder onderzoek, middelerwijl is de invoer van boontjes van Curaçao en Venezuela op Porto Rico en St. Thomas verboden.

In Juli hebben wij hier nog geen eigen geteelde versche boontjes, de ingevoerde boonen kunnen derhalve alleen via Curaçao verscheept zijn, en als transport vallen zij buiten het onderzoek van onzen Openbaren Gezondheidsdienst.

Het is echter best mogelijk, dat een paar zakken ook hier op het eiland worden verkocht. Een paar jaar geleden werd er gewaarschuwd tegen het gebruik van rangoonboonen.

Dezer dagen nu hoorden wij, dat een paar menschen onpasselijk waren geworden na het gebruik van kleine versche boontjes, die in het begin voor *wandoe* waren aangezien, maar later bleken kleine duivenboonen te zijn. Kan dat een variëteit wezen van *Yhaseolus lunatus*, op Porto-Rico ingevoerd, en die gelijk gesteld worden met Rangoon-boonen, Indische, Java, Kratok, Moon en Burma-boonen?

Struisvogelpark.

In de jaarlijksche algemeene vergadering van aandeelhouders in de naamlooze vennootschap Struisvogelpark „Albertina", gehouden te Amsterdam, werden de balans en de winst- en verliesrekening goedgekeurd.

De opbrengst der veeren bedraagt f 4701 en die van de plantageproducten f 3738. De gemaakte winst werd afgeschreven op verschillende posten.

De Cur. Courant.

Officiëele berichten.

Aan den Directeur der gevangenissen alhier C. B. J. Wijtenburg is tot herstel van gezondheid een

maand verlof verleend, en gedurende den verloftijd van den heer Wijtenburg, is de onderwijzer G. Troost belast met de waarneming der betrekking van Cipier der gevangenissen.

Aan den seinmeester op het Waterfort alhier Johan Hoogenbergen is wegens gewichtige redenen een week verlofsverlenging verleend.

Aan den kommies verificateur der belastingen alhier [illegible] van Meeteren Jr. is tot [illegible] herstel van gezondheid [illegible] maand verlofsverlenging verleend.

Aan den marechaussee 1ste klasse alhier C. E. Isenia is op zijn verzoek, wegens physieke ongeschiktheid voor den dienst, eervol ontslag uit 's lands dienst verleend, onder toekenning van pensioen.

De heeren Gilberto de Jongh en C. J. Debrot zijn tijdelijk benoemd tot leden van de commissie teneinde na te gaan of zij, die zich daarvoor aanmelden, voldoende bekwaamheid bezitten om als bestuurder van een motorrijtuig op te treden, en de heer J. P. E. Gorsira is tijdelijk benoemd als deskundige in genoemde commissie.

[illegible] de Palm is eervol ontheven van de verdere waarneming der betrekkingen van deurwaarder cipier op Bonaire en benoemd tot tweede kommies 2de klasse te Slagbaai aldaar.

Aan den Inspecteur der belastingen A. G. Statius Muller is tot verder herstel van gezondheid een maand verlofsverlenging verleend.

Het door den Gezaghebber van Saba aan de onderwijzeres 4e klasse aan de openbare school te Windwardside aldaar Mej. Maud Hassell verleend verlof van drie weken tot herstel van gezondheid is door den Gouverneur goedgekeurd.

. De heer F. A. Simmons is tijdelijk benoemd [illegible] recht, notaris, hypotheekbewaarder, adjunct–ijker, roolmeester, postbeambte en klerk van den ontvanger op Saba.

De [illegible] I. Querido, voorzitter, J. H. Perret [illegible] J. Sutherland, leden van den Voogdijraad alhier, zijn herbenoemd en tot secretaris is benoemd de heer J. H. Perret Gentil Lz.

F. [illegible] W. de Vos is benoemd tot deurwaarder cipier op Bonaire.

H. G. Anemaet is benoemd tot concierge der Hendrikschool, tevens bode van den Inspecteur van het onderwijs en de schoolcommissie alhier.

Aan den Gezaghebber van Saba P. D. Gorsira is tot herstel van gezondheid drie maanden verlof verleend, met vergunning dat [illegible] op Aruba door te brengen. De [illegible] tijdelijk [illegible] de functiën van Gezaghebber van Saba; de tijd. onderwijzer J. A. de Groot is tijdelijk belast met de functiën van hoofd der school te Bottom aldaar, en tevens met het ambt van griffier van het kantongerecht en koloniaal schrijver aldaar, en Mej. D. M. Simmons [illegible] geplaatst als kweekelin[illegible]

De heer [illegible] noemd als lid van den Voogdijraad op Bonaire.

Aan den heer J. F. Evertsz is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als lid van de commissie ter examineering der chauffeurs, onder dankbetuiging voor de door hem in die [illegible] bewezen diensten.

Aan de hoofdvlechtster aan de Roomsch Katholieke school te Santa Cruz op Aruba Iselia Rafini is op haar verzoek eervol ontslag als zoodanig verleend, en Mej. Luisita Croes is als zoodanig aangesteld.

[illegible] teren is zes maanden verlof verleend als lid van de commissie ter examineering van chauffeurs.

Aan den tijd. marechaussee 1ste klasse alhier G. van der Weyde is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

Aan den districtmeester van het 4e district op Bonaire L. F. S. van der Dijs is tot herstel van gezond[illegible] verlof verleend, en de [illegible] W. de Vos is tijdelijk als zoodanig [illegible].

De Gouverneur [illegible], dat met den ingang van 1e [illegible] 1917 de verschillende landskantoren op het eiland Curaçao, met uitzondering van die, waaromtrent bij [illegible] verordeningen of bij af[illegible] besluiten anders is bepaald, [illegible] werkdagen zullen geopend zijn van des voormiddags acht tot des namiddags drie uur.

Het uur waarop de geneesheer belast met de armenpraktijk in het stadsdistrict beoosten de haven en in het tweede district van het eiland Curaçao zitting houdt voor de zieken die tot hem kunnen komen en voor het ontvangen van aanvragen voor het bezoeken van lijdenden, die hunne woningen niet kunnen verlaten, is vastgesteld van zeven tot acht uur 's morgens.

BURGERLIJKE STAND.

ST. MARTIN N. G.

GEBOORTEN.

	Mannel.	Vr. gesl.	In echt.	b. echt.	Huwelijken	
April	7	3	3	7	April	2
Mei	7	4	4	7	Mei	1
Juni	1	5	2	4	Juni	0
Totaal	15	12	9	18	Totaal	3

Totaal generaal 2e kwartaal 27, 1e kwartaal 13.
In echt „ 9, „ 7.
Buiten echt „ 18, „ 6.

STERFGEVALLEN.

	Mannel.	Vr. gesl.	Levenl. in echt.	b. echt.
April	2	2	0	0
Mei	7	4	2	0
Juni	1	2	1	0
Totaal	10	8	3	0

Totaal generaal 2e kwartaal 18, 1e kwartaal 8.
Levenl. aangeg. in echt „ 3, „ 0.
Buiten echt „ 0, „ 0.

Totaal sterfgevallen 2e kwartaal 21, 1e kw. 8

De bevolking van St. Martin nam in het 2e kwartaal toe met 6 zielen in het eerste met 5, dus is een half jaar met 11.

ST. EUSTATIUS.

GEBOORTEN.

	Mannel.	Vr. gesl.	In echt.	b. echt.	Huwelijken	
April	4	1	1	4	April	1
Mei	1	6	1	6	Mei	1
Juni	4	7	3	8	Juni	0
Totaal	9	14	5	18	Totaal	2

Totaal generaal 2e kwartaal 23, 1e kwartaal 14.
In echt „ 5, [illegible]
Buiten echt [illegible]

STERFGEVALLEN.

	Mannel.	Vr. gesl.	Levenl. in echt.	b. echt.
April	1	0	0	0
Mei	0	1	0	0
Juni	2	2	0	0
Totaal	3	3	0	0

Totaal generaal 2e kwartaal 6, 1e kwartaal 11.
Levenl. aangeg. in echt „ 0, „ 0.
Buiten echt „ 0, „ 0.

Sterfgevallen 2e kwartaal 6, 1e kwartaal 11.

De bevolking van St. Eustatius nam toe in het 2e kwartaal met 17 zielen, in het 1e met 2, in het halve jaar met 19.

SABA.

GEBOORTEN.

	Mannel.	Vr. gesl.	in echt.	b. echt	Huwelijken	
April	1	0	1	0	April	0
Mei	1	3	3	1	Mei	0
Juni	4	1	3	2	Juni	0
Totaal	6	4	7	3	Totaal	0

Totaal generaal 10 geboorten 2e kwartaal; 16 1e kwartaal.
in echt. 7 2e kwartaal; 10 1e kwartaal.
b. echt. 3 2e kwartaal; 6 1e kwartaal.

STERGEVALLEN.

	Mannel.	Vr. gesl.	Levenlops aangegeven. in echt.	b echt.
April	0	1	0	1
Mei	0	1	0	0
Juni	0	0	0	0
Totaal	0	2	Totaal 0	1

De bevolking van Saba ging vooruit in het 2e kwartaal met 7 zielen in het 1e kwartaal met 9, in het eerste half jaar met 16.

Gedurende het eerste half jaar ging de bevolking van het stadsdistrict achteruit met 6 zielen, namen de buitendistricten toe met 168; blijft een toename der bevolking voor:

Curaçao	met	162	zielen
Aruba	„	92	„
Bonaire	„	23	„
St. Martin	„	11	„
St. Eustatius	„	19	„
Saba	„	16	„

De geheele Kol. met 323 zielen.

Burgerlijke stand.

Opgaaf van het aantal geboorten, sterfgevallen en huwelijken, welke hebben plaats gehad gedurende de maand Juli 1917.

	Geboorten. M. gesl.	Vr. gesl.	in echt	b. echt	Overleden M. gesl.	Vr. gesl.	Aangegeven. Levenl. in echt	b. echt	H.
Aruba	12	14	19	7	3	4	0	0	9
Bonaire	2	7	4	5	0	2	0	1	2
St. Martin N.G.	3	4	3	4	1	2	0	0	0
St. Eustatius	3	3	1	5	2	1	0	0	0
Saba	0	1	1	0	1	1	0	0	0
Totaal.	20	29	28	21	7	10	0	1	11

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven.

Leon Alvarez, Angela Rosa Florés, George L. Otway, Matilde Riech M.

Aangeteekende stukken: A. L. Foulkes Mc. Kinley rebut, Josef Hart, San Juan, rebut, J. S. van der Meulen.

Een brief niet voor versending vatbaar een brief geadresseerd aan Vrouw de Jong Bonaire.

Dankbetuiging.

Met zeer veel genoegen ontvingen wij *Recuerdo de las Bodas de Oro del Colegio Welgelegen*, een met piëteit samengesteld aandenken aan het Gouden feest van Habai.

Muziekuitvoering.

Zondagavond, om 7.30 uur, Overzijde.

PROGRAMMA.

1.—His Majesty the King March 1e uitv. Losey
2.—Le Poète et le Paysan Ouverture Suppé
3.—Champagne Polka 1e uitv. Ehrke
4.—Fantaisie sur Oberon 1e uitv. Weber
5.—Ricordo di Torino Valse Becacci
6.—The butterfly Morceau Characteristic 1e uitv. Bendix
7.—Mis Penas Danza J. Campos
8.—Manoeuvre Marsch Stens

Regenval

gedurende de maand Juli.

	m.M.
Fort Amsterdam	87 1
Westpunt	35.7
Hoffi Abao	54.
Kl. St. Martha	45 6
Dokterstuin	61.8
Plantage Siberië	41.
Cas Chikitoe	57.5
Sta. Maria	65.
Sta. Rosa	89.5
Wilhelmina-tuin	55 4
Plantage Gr. St. Joris	64.
Beekenburg	44.
Noordkant	55.

Kolenoniale Postspaarbank.

Gedurende de maand Mei.

Kantoren		ingelegd	teruggehaald
Willemstad		f 10.144.75	f 13.494.01
2e district	Curaçao	110.	18.—
3e „	Curaçao	80,	——
4e „	Curaçao	33,47	——
5e „	Curaçao	58.70	——
Oranjestad	Aruba	422,50	255.66
3e „	Aruba	25—	——
Kralendijk	Bonaire	416.25	220.24
Rincon	Bonaire	4.35	— —
Philipsburg	StMartin	524.34	252.81
Oranjestad	St Eust.	84,50	1.10
Bottom	Saba	245—	104 —
Windwardside	Saba	[illegible]	[illegible]
Totaal		f 12.256.36	f 14.484.44

Marktbericht van den Curaçaoschen Handelsbond.

Van 7 Sept. 1917.

AARDNOTEN (Pindas) per KG.	——
ZOUT per vat van 180 K.G.	f. 0.80
DIVIDIVI per K.G.	„ 0.08
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„ 0.40
id. per KG. 2e kw.	„ 0.30
HUIDEN per K.G.	„ 0.80
GEITENVELLEN per K.G.	„ 1,25
WOL per K.G.	„ 0.25
SCHAPENVELLEN per stuk	„ 0.75
BEENDEREN per K.G.	„ 0.02
RECINUS–ZAAD per K.G.	„ 0.05
STROOHOEDEN (hipilapa).	
Kwaliteit No, 1 per dozijn	„ 3,50
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„ 3.62½
„ „ 2 „ „	„ 4.50
„ „ 3. „	„ 6.12
„ „ 3 „ „	„ 6.30
„ „ 4 „ „	„ 7
„ „ 5 „ „ OLA	„ 6,20
„ „ 6 „ „	„ 8
„ „ 7 „ „	„ 9
„ „ 8 „ „ OLA	„ 7.20
„ „ 9 „ „	„ 12.
„ „ 10 „ „ OLA	„
„ „ 11 „ „	„ 12
„ „ 12 „ „ OLA	„
„ „ 13 „ „	„
„ „ 14 „ „ OLA	„
„ „ 15 „ „	„
„ 1 van 25 c.M. of minder	
STROOHOEDEN (latai):	f.
Kwaliteit X per dozijn	f1,25
Kwaliteit XX per dozijn	f1 80½

Nederland.

De Gevaarlijke Zône.

(Officieel.) Ten vervolge op de bekendmaking van 8 Juli l.l. deelt het Ministerie van Buitenlandsche Zaken mede, dat Harer Majesteits Gezant te Londen opnieuw bij de Britsche Regeering stappen heeft gedaan naar aanleiding van de jongste uitbreiding der gevaarlijke zône, waardoor de veilige vaargeul voor de Nederlandsche scheepvaart zou komen te vervallen. In opdracht der Regeering heeft de Gezant gevraagd om uiterst spoedig antwoord nopens definitieve bedoeling der Britsche Regeering. Hij heeft doen uitkomen, dat hier te lande niet wordt geloofd, dat de maatregel opzettelijk tegen Nederland is gericht, doch dat men niet inziet welk militair belang met de bewuste uitbreiding gediend is, en dat de levensbelangen van Nederland met den maatregel gemoeid zijn.

Blijkens op 6 Juli ontvangen bericht, heeft de Britsche staatssecretaris geantwoord met de nadrukkelijke verzekering, dat de bewuste maatregel in geenerlei opzicht opzettelijk was gericht tegen Nederland, aan hetwelk de Britsche Regeering juist de grootste achting toedraagt, maar uitsluitend was ingegeven door militaire beweegredenen, welke beoogden aan vijandelijke strijdkrachten den toegang naar Britsche wateren af te sluiten. Hij meende, dat men zich in Nederland een overdreven voorstelling maakte van de gevolgen van den maatregel voor de Nederlandsche scheepvaart, die immers over andere toegangswegen beschikt dan de tot dusver gevolgde veilige vaargeul. Tot het leggen van mijnen zal in de eerste dagen nog niet worden overgegaan.

De Nederlandsche Regeering heeft geantwoord, dat tengevolge van den verscherpten duikbootoorlog de voorziening in de behoeften van het Nederlandsche volk langs den weg van het Kanaal onmogelijk is en dat de weg door de Nederlandsche, Duitsche en Deensche territoriale wateren evenmin kan gevolgd worden, daar de neutrale scheepvaart langs de Duitsche Noordzeekust verboden is en bovendien de weg door de Nederlandsche territoriale wateren langs de Noordelijke eilanden niet kan worden gebezigd, omdat het vaarwater op verschillende plaatsen buiten de territoriale wateren ligt en derhalve in het Britsche mijnenveld valt.

Zij sprak het vertrouwen uit, dat de Britsche Regeering, zich van een en ander rekenschap gegeven hebbende, den voorgenomen maatregel aan een nieuwe overweging zou onderwerpen.

De vrije vaargeul hersteld?

Het *Hbl.* verneemt uit Den Haag, dat de Engelsche regeering de gewijzigde bepaling omtrent de nieuwe gevaarlijke Britsche zône voorloopig in zóóverre opschort, dat de vaart door de z.g. vrije vaargeul mogelijk blijft.

Er zijn verdere onderhandelingen gaande met de oorlogvoerende mogendheden omtrent een definitieve regeling van een vrije vaart voor Nederlandsche schepen.

Buitenland.

De militaire onlusten te Petrograd.

17 Juli zijn met de passagiersboot „Kotlin" en een flottielje sleepbooten verscheiden duizenden matrozen, soldaten, arbeiders en arbeidsters uit Kroonstad te Petrograd aangekomen.

Onder de banieren, die hedenochtend door de matrozen werden rondgedragen, was er ook een van de anarchistenclub te Kroonstad. Zij droeg het opschrift: „Weg met het gezag, leve de commune."

Op den hoek van het Newsky Prospect en de Sadowajastraat werd bij wijze van provocatie, evenals in den afgeloopen nacht, geschoten, waarna in het wilde geweer- en mitrailleurvuur werd afgegeven. In de algemeene paniek, die daarop volgde, viel niet uit te maken, hoe groot het aantal slachtoffers was.

Later werd ook gevuurd op het Lebeiny–Prospect. De menschen op straat zochten een schuilplaats op de binnenplaatsen der huizen en achter trappen.

Een deel der manifestanten uit Kroonstad begaf zich in optocht naar het huis van mevr. Ksjesinskawa, waar Lenin een toespraak tot hen hield.

18 Juli. Het gebouw van den Generalen Staf en het plein van het Winterpaleis zijn het hoofdkwartier van de regeeringstroepen. Deze bivakkeeren daar. Er zijn kanonnen opgesteld. Generaal Polotzef houdt nauwe voeling met zijn soldaten.

19 Juli. In een buitengewone zitting van het Kabinet werd beraadslaagd over het voorstel, om den zetel der voorloopige regeering naar Moscou te verplaatsen.

De raad van arbeiders en soldaten besprak de gebeurtenissen te Petrograd en verklaarde zich met 442 stemmen tegen 242 tegen elke manifestatie in de straten van Moscou.

De Maximalisten, die vóór gewapende manifestaties waren, protesteerden er tegen, dat het deelnemen aan het tegenwoordige politieke leven werd belet. Zij verlieten daarop de zaal.

Men weet dat een gedeeltelijke krisis was uitgebroken in den boezem der regeering ten gevolge van verschil van inzicht tusschen de socialistische ministers en de ministers der Kadetten-partij, over de quaestie der autonomie van Oekramië. Vier Kadetten-ministers namen hun ontslag, te weten: Tjingaref (Financiën,) Maniolof (Openbaar Onderwijs,) prins Tsjakoskwy (Openbare Werken) en Nekrassow (Verkeersmiddelen.)

Van deze krisis gebruik makende, hebben sommige gedeelten van het Petrogradsche garnizoen onder den invloed van de socialistische en maximalistische propaganda en uit ontevredenheid over de maatregelen, genomen tegen de troepen, die zich tegen de hervatting van het offensief verklaarden, op 16 Juli tegen 9 uur des avonds, betoogingen georganiseerd, die den geheelen volgenden dag voortduurden. De eerste sectie mitrailleurs van het regiment grenadiers en tal van andere militaire elementen trokken uit met de wapenen in de hand en mitrailleuses op auto's, alsmede met banieren, waarop de woorden te lezen stonden: „Weg met de bourgeois-ministers! Wij eischen dat alle macht gesteld worde in handen van den Raad der Arbeiders en Militairen." Tusschen deze troepen en de aanhangers der regeering hadden herhaalde botsingen plaats. Er werden schoten gelost in verschillende wijken en sommige personen werden gewond. Den volgenden morgen verbood de regeering elke betooging, Van zijn kant deden de Raad van arbeiders en militairen en die van Boeren-afgevaardigden een gemeenschappelijk beroep op de soldaten en zetten daarin uiteen, dat de maatregelen, genomen tegen de muitende regimenten, het gevolg waren van het formeele verzoek der militaire comité's van verschillende legergroepen. Het stuk eindigde met een aanmaning om zich deswege te onthouden van elke vijandige manifestatie.

Uit de officiëele ingekomen rapporten blijkt, dat op den 17en Juli van den ochtend tot den avond in verschillende wijken van Petrograd, vooral op de Newsky Prospect en in de aangrenzende straten, geweer- en mitrailleurvuur afgegeven werd. Er vielen op tal van plaatsen dooden en gewonden.

Uit een ingesteld onderzoek kon niet worden vastgesteld, wat de aanleiding tot het schieten was. De betoogers beweren, dat op hen uit de vensters geschoten werd en zij zich dus moesten verdedigen. In den loop van den dag deden matrozen uit Kroonstad huiszoekingen in tal van woningen van het Newsky Prospect. Tegen acht uur des avonds was de kalmte in de stad hersteld.

Volgens een bericht van Reuter's particulieren dienst werden Dinsdag meer dan honderd gewonden binnengebracht in het hoofdkwartier van den commissaris van het district Liteiny. Des avonds keerde de roode garde van muiters en arbeiders van het Tauris-paleis terug. Zij ontmoette een afdeeling kozakken, die zonder geweren kalm langs de Liteiny Prospect reden. Na eenige schoten in de lucht openden de muiters salvo's op de Kozakken, die weggalopeerden. Er werden enkele personen gedood en gewond, onder wie eenige burgers.

Op het Newsky Prospect werden ook door onbekende personen schoten gelost toen een gewapend regiment, met roode vlaggen en een muziekkorps een afdeeling kozakken passeerde. De soldaten vuurden en de kozakken antwoordden. Vijf personen werden gedood en 25 gewond. Wegens den zwaren regen waren de straten betrekkelijk leeg.

Een groot aantal panteer-auto's rende overal rond. De algemeene indruk is, dat het beslissend stadium in den strijd tusschen de machten van de orde en van wanorde spoedig nadert.

Gisterenochtend om 1 uur trokken detachementen van de Ismailofsky- en Symeonofskygarde met hun officieren het Tauris-paleis binnen op de tonen van de „Marseillaise" en onder hoera's voor de centrale organen van het revolutionaire Rusland.

Tsjeldze en Skobelef hielden geestdriftige toespraken. Skobelef legde nadruk op het verschil tusschen democratie en anarchie.

Duizenden arbeiders van de Oboechof-wapenfabriek hebben besloten den raad van arbeiders- en soldatenafgevaardigden ten volle te steunen. Zij veroordeelden het gedrag van een deel van het garnizoen en het proletariaat.

Het comité van den Sovdep en den raad van Boeren heeft een publicatie laten aanplakken, waarin scherp wordt opgekomen tegen de manifestaties der militairen, welke te Petrograd plaats hadden. In het manifest wordt o.a. gezegd, dat zij niet kunnen ingaan op het voorstel der manifestanten, om zelf de macht in handen te nemen, daar de manifestanten het eerst tegen deze macht in opstand komen.

Het bloed, dat in Petrograd heeft gestroomd, zoo heet het verder, komt neer op hen, die deze gewapende manifestaties hebben georganiseerd. Al deze handelingen zijn een slag in den rug van ons leger aan het front, dat tegen de troepen van Keizer Wilhelm strijdt, en brengen de nationale autoriteit en die van de toekomstige constituante in gevaar. Het comité van de Sovdep en dat van den raad van Boeren verlangen, dat aan dergelijke actie een einde wordt gemaakt, welke het revolutionaire Petrograd onteeren.

De Russische premier over de ongeregeldheden.

De minister-president, prins Lwof, heeft aan alle regeerings-commissarissen in de verschillende provincies de volgende telegram-circulaire gezonden:

In antwoord op uw vraag aan het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, deel ik u mede, dat de geruchten omtrent de arrestatie van leden der voorloopige regeering onjuist zijn. Wat den oproep betreft om gewapender hand de regeering omver te werpen en de macht aan den Raad van Arbeiders en Soldaten in handen te geven, deze had het karakter van een onverantwoordelijke daad van elementen van de uiterste minderheid, en werd door de bevolking vijandig ontvangen. Tegelijkertijd heeft de regeering in volkomen overeenstemming met den Raad van Arbeiders en Soldaten en van dien der boeren de noodige maatregelen genomen, om aan de oproerige bewegingen een einde te maken, die voor den staat fataal zouden kunnen zijn. De gebeurtenissen van gisteren en vandaag hebben voorloopig de besprekingen onderbroken betreffende de samenstelling van het kabinet. Zoodra aan de ongeregeldheden een einde zal zijn gemaakt, zullen zij weder worden voortgezet met het doel een kabinet te vormen, waarin vertegenwoordigers van verschillende politieke richting zitting zullen nemen, zooals in het vorige kabinet. Een dergelijk kabinet draagt de algeheele goedkeuring weg van den Raad van Arbeiders en Soldaten en van dien der boeren.

Nieuws uit Ierland.

Volgens de „Tablet" van 7 Juli l.l. die zoo pas in ons bezit kwam, hebben de Iersche Bisschoppen, na hun vergadering te Maynooth, de volgende instructie verzonden aan hun geestelijkheid: „Ons land maakt thans een dier moeilijke tijdsomstandigheden door, waarin meestal de geest van bandeloosheid ontketend raakt en het volk tracht mee te sleuren tot verderfelijke buitensporigheden. Bezorgd voor de glorie van God, voor de eer van onze geestelijkheid en voor het ware geluk van ons volk, achten wij het daarom onzen plicht, de herders der zielen aan te sporen hun kudde te onderrichten in de leer, die vrede, eendracht en uitkomst brengen zal. Gedachtig, dat, om een gelukkig slagen te verkrijgen, het niet voldoende is, dat de doeleinden Gods zegen waardig zijn, maar het evenzeer noodig is, dat de aangewende middelen door God gezegend kunnen worden, zal de geestelijkheid de hun toevertrouwde geloovigen ernstig waarschuwen tegen alle gevaarlijke vereenigingen, en nauwgezet alle strevingen vermijden, die niet in overeenstemming zijn met de katholieke beginselen. Want, gelijk de theologie leert, alle vereenigingen „die openlijk of heimelijk samenspannen tegen de Kerk of tegen het wettige gezag" zijn door de Kerk onder zwaarste straffen verboden. Bovendien zijn regeeringsvormen, die oogenblikken van groote populariteit beleefd hebben, in 't verleden en in het heden dikwijls de ergste verdrukkers geweest der burgerlijke vrijheid en van den godsdienst. Dientengevolge moet thans groote zorgzaamheid en omzichtigheid aan den dag gelegd worden. Idealen moeten getoetst worden niet alleen aan datgene, wat rechtvaardig, maar ook aan datgene, wat uitvoerbaar is. Zelfs dan als een of andere actie in overeenstemming is met de christelijke moraal, moet zij bepleit worden met voorzichtigheid en gematigdheid, met waarheid en bezadigdheid. De priesters vooral moeten zich onthouden van bittere verwijten en aantijging van lage beweegredenen, en zich zelf, in de beoefening der christelijke naastenliefde, aldus de waardige bedienaren van Christus toonen.

„Het gezag, waarmede de wereldlijke regeerders hun onderdanen besturen, komt uit dezelfde goddelijke bron, als waaruit Gods rijk op aarde voortkomt. Minachting voor het eene leidt tot minachting voor het andere. God en vaderland worden 't best gediend, als herders en kudden nauw verbonden zijn in innige gemeenschap met Christus door de stipte naleving der wetten en voorschriften van hun gemeenschappelijk geloof.

In deze dagen is het wenschelijk de bepalingen in herinnering te brengen, door de Nationale Synode met betrekking tot politieke of openbare bijeenkomsten vastgesteld:

1. Aan de priesters is het verboden openbare vergaderingen bij te wonen buiten hun respectievelijke parochie, zonder het uitdrukkelijk verlof van den priester, die met de zielzorg belast is in de plaats, waar de vergadering gehouden wordt.

2. De kapelaan van een parochie, waar een openbare vergadering gehouden wordt, zal daarbij niet tegenwoordig zijn zonder het uitdrukkelijk verlof van zijn pastoor.

3. In geval van verschil van opinie moet de kwestie voorgelegd worden aan den Bisschop, wiens uitspraak beslissend zal zijn.

4. Voor de vergaderingen, die te Dublin gehouden worden, zal het verlof van hun eigen bisschop voldoende zijn, zoolang de aartsbisschop van Dublin niet anderszins beslissen zal.

Aan de priesters wordt eveneens in herinnering gebracht, dat de statuten van de Nationale Synode hun streng verbieden in de kerk over politieke of verwante onderwerpen te spreken. In de kerk moge uit den mond der priesters geen enkel woord vernomen worden, dat de deugd der naastenliefde kan kwetsen, of redelijk aanstoot zou kunnen geven aan een hunner geloovigen.

w.g. Michaël, Kard. Logue, voorzitter.

Robert, bisschop of Cloyne.

Denis, bisschop of Ross, secretaris.

Elzas-Lotharingen achter de schermen bekeken.

In de *Baseler Nachrichten* van 29 Juni j.l. is een brief gepubliceerd van een Elzas-Lotharinger, welke een nieuwe bijdrage levert tot de kennis van de ware stemmingen in Elzas-Lotharingen:

„Men herinnert zich de betuigingen van loyaliteit jegens Duitschland, die de Voorzitters der beide Kamers, de heeren Rickling en Hoeffek, in de laatste zitting van het Elzas-Lotharingsch parlement gemeend hebben te moeten geven. Het officieuse orgaan, de *Norddeutsche Allg Zeitung*, heeft, gevolgd door de geheele Duitsche pers, zich gehaast de verklaringen naar voren te brengen. Allen meenden, dat men voortaan niet meer zou kunnen beweren, dat Elzas-Lotharingen een hereeniging met Frankrijk wenscht."

De correspondent van de *Baseler Nachrichten* zet nu de zaken recht en geeft een kijkje op, wat achter de schermen is voorgevallen, en zegt: „In werkelijkheid heeft de rijkskanselier zich op 4 Juni, den dag vóór de opening der zitting, naar Straatsburg begeven, om druk te oefenen op den landdag ter verkrijging van een motie, ten gunste van Duitschland. Doch alleen de voorzitters der beide kamers bleken bereid het wachtwoord te gehoorzamen. De dagbladen hebben medegedeeld, dat de gedane verklaringen ontvangen werden met algemeen bravo-geroep. Nu, de werkelijkheid was, dat slechts luttele afgevaardigden hun bijval hadden betuigd. De meesten hadden bij wijze van protest de zaal verlaten en geen der beide vergaderingen heeft toegestemd, om een stem uit te brengen in de door den kanselier gewenschte richting.

Nog een incident van beteekenis is het feit, dat in de Eerste Kamer de Bisschop van Metz en die van Straatsburg het woord hebben gevoerd om te verklaren dat hun geweten hun verbood, om namens het volk de toenadering van Elzas-Lotharingen tot Duitschland te verlangen. Dit was niet alles: Tegelijkertijd met den rijkskanselier is de socialist Südekum te Straatsburg aangekomen. Hij hoopte onder de afgevaardigden der Tweede Kamer een 60-tal handteekeningen te verzamelen, die zouden moeten dienen als document, dat de Duitsch-gezindheid van Elzas-Lotharingen zou moeten bewijzen en dat zou moeten worden voorgelegd aan de internationale conferentie te Stockholm.

Maar het feit is, dat hij geen enkele handteekening heeft machtig kunnen worden en dat hij zich heeft moeten tevreden stellen met de bekende verklaringen der beide voorzitters. En toch heeft dit feit de Duitsche meerderheidssocialisten niet belet, om te Stockholm te verklaren, dat Elzas-Lotharingen Duitsch wenscht te blijven.

De correspondent van de *Nachrichten* legt er den nadruk op, dat de Duitsche regeering volkomen op de hoogte is van de ware stemming en gezindheid in Elzas-Lotharingen. Hij eindigt met te zeggen, dat het Pruisisch militaire regime, gedurende den oorlog tegenover Elzas-Lotharingen toegepast, van dit land een tweede België heeft gemaakt en dat door een al te doorzichtige manoeuvre de Duitsche regeering de ware stemming voor het oordeel der wereld tracht te verbergen.

Een plebisciet, eerlijk beproefd en buiten militaire controle gehouden, zou ongetwijfeld een voor Duitschland fatalen uitslag opleveren.

De leden van het

„Elias S. L. Maduro-Weldadigheid-Fonds"

worden opgeroepen tot de

Algemeene Vergadering,

welke zal gehouden worden

a. s. Dinsdag, 11 September
's morgens ten 10 uur

ten kantore van de firma

MADURO & SONS.

Punten van behandeling:

1e. Verkiezing van 2 Bestuursleden.

2e. In te dienen voorstellen.

P. A. Euwens. Secretaris — D. J. Querido. Voorzitter

HAVEN-NIEUWS

VAN 1 SEPT. — 15 SEPT.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Philadelphia	G W Goodman	5 Sept	La Guayra	5 Sept	New York
Merida	A Johanson	5 „	Maracaibo	6 „	Maracaibo
Pd Nederlanden	G D Nieman	7 „	New York	8 „	Paramaribo 1
Zulia	Col	8 „	New York	8 „	Maracaibo
Merida	A Johanson	9 „	Maracaibo	10 „	La Guayra
Merida	A Johanson	12 „	La Guayra	13 „	Maracaibo
Caracas	H Hichborn	12 „	New-York	13 „	La Guayra
Zulia	Col	13 „	Maracaibo	13 „	New York
Don Alberto	Arvelo	16 Aug	Maracaibo	? Aug.	Maracaibo
Gogsjo	J Torsen	8 Sept	Los Santos	4 Sept	New Orleans
Montevideo	E Ageeino	16 „	Colon	16 „	Barcelona

Schoeners	Aankomst	van	Schoeners	Vertrek	naar
Lady H	1 Sept	P Colombia	*Mario H*	1 Sept	Aruba
Carlota H	1 „	Velade Coro	*20 de Julio*	2 „	Vela de Coro
Josefa Margta	1 „	Bonaire	*Vesta H*	4 „	Bonaire
Vesta H	3 „	La Guayra	*Themis V*	5 „	Pto Cabelle
Brion V	3 „	Maracaibo	*Estelle H*	5 „	Isl Barlovento
Electra H	3 „	Maracaibo	*Josefa Margta*	4 „	Vela de Coro
Refugio V	5 „	Aruba	*Refugio H*	6 „	Aruba
Graeela H	5 „	P Colombia	*Silfide V*	6 „	Barraquilla
Camia H	5 „	Velade Coro			
Silfide V	5 „	Bonaire			
Lady H	6 „	Aruba			
Indymion H	6 „	Barbados			

1 Dag van aankomst onzeker.